

- de la dictatura ideologiei, la dictatura demagogiei, ipocriziei, urii și intoleranței -

Dacă până mai ieri, adică în urmă cu trei decenii, am trăit într-o Românie aflată sub dictatura ideologiei comuniste care își propunea crearea omului nou, surd și mut la realitățile cotidiene și cu iluzia unui „viitor luminos”, fără a fi însă încadrat într-un spațiu de timp, iată că astăzi, trăim într-o „democrație originală” și într-un „capitalism de cumetrie”, cu un trecut obsesiv, un prezent confuz și tensionat și cu un viitor aflat sub amenințarea fiarei neîmblânzite - Inteligența Artificială - care tinde să preia controlul societății post-moderne, atât în România, dar și la nivel planetar.

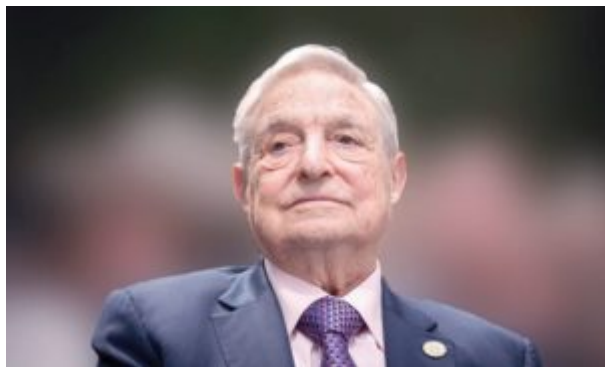
Motto: „Trecutul apasă greu în cântarul istoriei prezente și viitoare a lumii.”

Rămășițele „atavice” de comportament uman din acea perioadă: delatiunea, trădarea, disimularea personalității, viclenia, fățarnicia, pe care le-am fi dorit arse pe „rugul” nemiloasei „inchiziții” declanșată de evenimentele sângeroase din decembrie 1989, și de mineriadele ce i-au urmat, care și-au potolit setea de sânge prin martiriul unor suflete neprihănite, răbufnesc azi și domină societatea românească, cu intensitatea unui tsunami devastator.

Independența prin cultură

Un distins publicist, doctor în teologie, Stelian GOMBOȘ, într-un articol intitulat sugestiv: „Trădarea și delatiunea, ca sport național” (05 mar. 2019), aducea în atenția cititorilor această temă făcând recurs la Vechiul și Noul Testament, subliniind că: „la poporul ales, la evrei, în vremea Vechiului Testament, trădătorii și prădătorii, alături de alți păcătoși, erau alungați, scoși din cetate și uciși cu pietre. În timpul Noului Testament, adică sub legea creștină și a Harului, Iisus Hristos îi amenda și sancționa drastic pe unii ca aceștia numindu-i năpârci, vicleni, fățarnici și ipocriți, întâlnindu-se și confruntându-se cu aceasta maladie chiar în interiorul corpului Său apostolic prin trădarea lui Iuda și „lepădarea” de IISUS a lui PETRU(n.n.). La noi, la romani, popor și neam eminent creștin, acest flagel al trădării și delatiunii a fost ca un sport național, ca o practică predilectă, exersată cu zel, din generație în generație”

Pentru a fi obiectivi, aceste porniri umane nu sunt caracteristice doar românilor, ci se regăsesc în ADN-ul omului de la creația sa, din vremea protostrămoșilor noștri și s-au manifestat în forme și cu intensitate mai mare sau mai mică, în funcție de specificul geografic, de tradițiile, obiceiurile, credința și Karma fiecărui popor, dată de amprenta energetică a locului.

În ciuda sacrificiului Fiului lui Dumnezeu, care și-a luat asupra Sa păcatele întregii umanități, de la proto-părinți și până în era creștină, lăsând creștinismului și întregii lumi arhetipul smereniei, milosteniei, umilinței, integrității și purității morale și fizice, ce ar fi trebuit să inspire la crearea unei lumi mai bune, în cele două milenii de la așezarea Sa pe Tronul Ceresc, alături de Tatăl Său, comportamentul uman nu a reușit să se curățească de aceste tare de caracter, ci a evoluat în forme și manifestări mai subtile, în pas cu „noile tendințe” ale vremurilor.

Civilizația post-modernă se confruntă azi cu o situație paradoxală, când trădarea, delațiunea, invidia, ipocrizia, indiferența și lipsa compasiunii, au transformat omul într-un prădător nemilos, interesat doar de propria persoană și de realizarea intereselor sale indiferent de suferințele și neplăcerile ce le cauzează semenilor săi.

Exemplul este dat de elitele care conduc lumea și care transmit spre baza piramidei puterii, „rețete de succes” care nu au legătură cu valorile etice și morale propovăduite de toate religiile, ceea ce în mod trist și dureros perturbă ecosistemul social, organizarea spirituală a societății.

Din păcate, în ultimele decenii, la nivelul organismelor cu vocație universală sau regională, politice, economice, financiare și militare, se promovează tot mai mult agresivitatea limbajului, care apoi degenerază în atacuri la persoană, șantaj emoțional prin instituirea a tot felul de sancțiuni economico-comerciale, pentru a face pe plac marilor corporații transnaționale ce impun prin forța lobby-ului, propriile reguli, obligatorii pentru state și guverne. Corporațiile sunt de fapt conducătorii jocurilor geopolitice, geostrategice și geoeconomice la nivel planetar, șefii de state, guverne sau parlamente, sunt doar marionetele lor, ceea ce se răsfânge negativ asupra menținerii păcii, prosperității și înțelegerii între popoare.

Poate că aceste aprecieri sunt considerate a fi exagerate, ori lipsite de temei, însă, aruncând o privire asupra radiografiei societății omenеști, remarcăm cu ușurință că, umanitatea se afla într-o criză profundă de încredere față de cârmuitori și politicile promovate de aceștia, în plină depresie generată de lipsa de repere și indicii că mai exista o speranță de schimbare în bine la nivel global.

Toate aceste elemente și factori anunță apariția de nori negri care vor declanșa „furtuna” ce va să vină, care va avea efecte devastatoare atât asupra celui bogat, dar mai ales asupra celui sărac care s-a obișnuit să plătească, de când exista lumea, factura lăcomiei, incompetenței, imposturii, ignoranței și risipei aruncată în spatele lui de către cei cărora le-a încredințat mandatul să le reprezinte interesele.

Dar, să revenim la realitățile cotidiene care ne ocupa timpul și ne afectează emoțional.

Pentru început, m-aș opri asupra unui articol extrem de interesant și obiectiv apărut în „Dilema Veche” (nr.783 din 21-27 feb.2019), în care se face o radiografie corectă a situației Europei și UE, exprimându-se îngrijorări justificate privind viitorul imprevizibil al acestui proiect de unificare a tuturor energiilor creatoare și resurselor, pentru asigurarea păcii, prosperității, libertății, demnității

și democrației, tuturor popoarelor bătrânului continent.

„Europa se îndreaptă somnolent spre pierzanie; popoarele Europei trebuie să se trezească înainte de a fi prea târziu. Dacă nu o fac, UE o va lua pe aceeași cale ca URSS în 1991. Nici liderii noștri și nici cetățenii de rând nu par să înțeleagă că trăim un moment revoluționar, cu posibilități de evoluție foarte vaste și ca rezultatul final este, de aceea, extrem de imprevizibil. Cei mai mulți dintre noi își închipuie că viitorul va semăna, mai mult sau mai puțin, cu prezentul, ceea ce însă nu este garantat. Am trăit o viață lungă și bogată în evenimente, și pot să spun că am fost martorul mai multor perioade pe care le-aș numi de dezechilibru radical. Astăzi trăim o asemenea perioadă”.

Interesant că, aceste aprecieri și evaluări aparțin lui George Soros, președintele „Soros Fund”, părintele spiritual și sponsor „generos” al acestor „dezechilibre radicale”, care au perturbat relațiile internaționale și au creat premise favorabile realizării Noii Ordini Mondiale (NOM), care legitimează controlul corporațiilor și multinaționalelor asupra sistemului de organizare a societății umane la nivel planetar, în baza „valorilor” impuse de acestea.

Strategia adoptată de miliardarul George Soros de a finanța o puzderie de fundații și asociații la nivel planetar având drept obiectiv schimbarea ordinii lumii prin crearea de elite autohtone sub lozincă construirii „unei societăți deschise”, la care să participe activ cetățenii în luarea deciziilor la nivel local și central, a atras cu ușurință tineretul tot mai frustrat de opacitatea sistemelor de guvernare din propriile țări considerate corupte, anchilozate în legi și norme birocratice, lipsite de empatie față de problemele sărăciei, marginalizării sociale și culturale, cu care se confrunta cetățeanul de rând.

Inițial prioritate s-a acordat țărilor din Europa de Est, ieșite din lunga noapte siberiană, unde se dorea formarea unor organisme de control ale societății civile asupra modului de guvernare, orientând dezbaterea publică în direcția creării unui curent antisistem prin înlocuirea treptată a democrației reprezentative cu democrația participativă în care ONG-uri și Forumuri democratice să preia din atribuțiile statului.

Independența prin cultură

Astfel se ajungea la o reevaluare a funcțiilor statului, rolul acestuia devenind simbolic, ceea ce s-a numit în literatura politică conceptul „statului minimal”.

Ce anume a urmat se cunoaște!

Europa de Est și apoi întregul continent au fost cuprinse de frenezia acțiunilor ONG-urilor, au trecut de la retorica la manifestații stradale, de multe ori violente cu tentă anarhistă, exercitând presiuni asupra guvernelor, impunându-le modificări legislative care să vină în sprijinul revendicărilor străzii. Prin aceste manevre s-a reușit căderea unor guverne instalate în urma alegerilor democratice, dar și a unor regimuri politice care nu se manifestau suficient de obediente intereselor marilor corporații soroșiste. În România am avut parte de asemenea acțiuni în urma cărora a fost instalat un guvern tehnocrat care s-a dovedit loial stăpânilor externi, compus în marea sa majoritate de membri marcantși și lideri ai unor ONG-uri finanțate deschis de miliardarul american.

Dar, controversatul G. Soros nu s-a oprit doar la Europa de Est, ci a împins valul manifestațiilor „antisistem” spre Europa occidentală, care a instalat la conducerea țărilor, guverne populiste, de extremă stânga sau dreapta, eurosceptice și separatiste, care au zguduit din temelii ordinea constituțională, din Polonia, Franța, Belgia, Italia, Spania, Ungaria, ceea ce au încurajat indirect curentul antimigrație și Brexitul, afectând serios stabilitatea și coeziunea în interiorul UE.

GUSTUL DULCE - AMAR AL LIBERTĂȚII ȘI DEMOCRAȚIEI

Este timpul renunțării la teatrul absurd care ne-a fost livrat în ultimele trei decenii de către domnii

și doamnele politicieni care s-au jucat cu încrederea și bună credință a cetățenilor! Este timpul schimbării!

Au fost de ajuns trei decenii de căutare a firului Ariadnei care să ne scoată din întunericul labirintului tranziției nesfârșite.

Este timpul să ne bucurăm de lumina binefăcătoare a libertății care este un drept natural, alături de dreptul la viața demnă și la prosperitate spirituală!

Este timpul să ne păstrăm și să păzim cu vigilența matricea spirituală hărăzită de Marele creator poporului român, cea care ne-a asigurat supraviețuirea de-a lungul mileniilor pe acest pământ binecuvântat, pentru că războaiele viitorului vor ataca securitatea spirituală a popoarelor, credința în valorile perene: libertatea, demnitatea, omenia, cumpătarea, bună cuviință, smerenia.

Să nu uităm că, domnul nostru Iisus Hristos ne-a oferit prin jertfa Sa, arhetipul smereniei, umilinței, spălând picioarele discipolilor Săi și pe cele ale ucenicului trădător, pentru a arăta omenirii că, cei care și-au asumat rolul de a fi lideri, conducători, să înțeleagă că rostul lor este să slujească cu umilința, nu cu aroganța supușii lor.

Sper că acest mesaj să fie înțeles de actualii și viitorii conducători ai poporului român, care încă de la început să refuze să poarte măștile fățarniciei, duplicității, aroganței, intoleranței și să-și îmbrățișeze cu o privire blândă și luminoasă poporul aflat la baza piramidei puterii, pentru că pe el se construiește arhitectura instituțională a societății, pentru că din rândul său apar geniile și conducătorii iubitori de glia străbună.

Îți doresc drag popor român, drum drept spre lumina călăuzitoare a Adevărului Suprem, domnul nostru Iisus Hristos!

Este important pentru oamenii de stat și pentru politicienii români, să înțeleagă că, pentru a fi adevărați lideri care să conducă destinele poporului, nu este suficient să aibă doar hărți mentale bune cum trebuie făcute lucrurile, ci și un nivel ridicat de smerenie și să aleagă drumul spre servitute.

Gl.bg.(r) GHEORGHE DRAGOMIR Președintele Centrului de Etică și Strategii